

Premia de Dalt 17/2/930

R. 2275

Benivolgut amic Pujol:; es que
no podrie demanar res? Aigò bon
amic Pujol es massa:; No podria
dir-me que no, i yo auria enca
regat les copies al h' L'na, i no
s'auria hagut de molestar vostè.

Com que aigò no pot ser, i
com sigui també, que hem fet
una curripisó entre els estinejants
per pagar la cobla, i ha donat
bon resultat, fara el favor (ter
minant ment,) de dir-lo que va
l'en les copies, i l'Orfeo les pagaria
vidlle-vid'llo:; Ens entenem?

De cap manera, puc compor
tar que l'Heute Pujol, fari mes re
visis, que ya hi ha fet prou.

El suposo molt enfeinat, mes (encar
que fent-se corree del temps que ensajem)
voldrien venir a dinar amb la Xantiga
i sentrien els nostres humils cants?

Estaria molt contente, mes
aïçò, no vol dir que tot el Mestre
Pujol, fassi un altre sacrifici, per
no dir que no.

Molt agrada de tot, inclús
dels seus consols, quina diferència
de la seva carta, i els de la famíola!

Quan ens veniem, ja li explicavi
tot!

Sus mes que esperant la
seva nota per l'Orfeo, i la con-
testa afirmativa, amb revots
per la Xantiga, sab prou disposar
de aquesta, agrada, de vostres per sempre

Antònia

